

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 1528/2021
08.07.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранка Станића, председника већа, Татјане Матковић Стефановић и Татјане Миљуш, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., ул. ... бр. ..., чији је пуномоћник Јована Петковић Бранисављевић, адвокат у ..., против туженог ЈКП Водовод и канализација, Панчево, Улица ослобођења бр.15, чији је пуномоћник Саша Левнајић, адвокат у ..., ради исплате, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 399/21 од 10.02.2021. године, у седници већа одржаној дана 08.07.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 399/21 од 10.02.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Панчеву П1 667/19 од 16.11.2020. године, усвојен је тужбени захтев тужиље и обавезан тужени да тужиљи, на име разлике између исплаћеног и припадајућег регреса за коришћење годишњег одмора, за период од 12.11.2016. године до 12.11.2019. године, исплати појединачно одређене месечне износе у укупном износу од 81.292.10 динара, са припадајућом законском каматом на сваки појединачни месечни износ, почев од 5. у текућем месецу за претходни месец па до исплате и обавезан је тужени да тужиљи накнади трошкове парничног поступка у износу од 72.931,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 399/21 од 10.02.2021. године, одбијена је жалба туженог и потврђена означена првостепена пресуда, а одбијен је и захтев туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне другостепене пресуде тужени је изјавио благовремену ревизију због погрешне примене материјалног права и битне повреде одредаба Закона о парничном поступку у смислу одредбе члана 407. став 1. тачка 3. у вези са чланом 374. став 1. Закона о парничном поступку.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије на основу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11... 18/20), и одлучио да ревизија туженог није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11... 18/20), прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споривима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Овај спор иако из радног односа не односи се на заснивање, постојање и престанак радног односа тужиле у смислу одредбе члана 441. Закона о парничном поступку, већ на исплату неисплаћених зарада у смислу Посебног колективног уговора за јавна предузећа у комуналној делатности на територији Републике Србије („Службени гласник РС“ број 27 од 18.03.2015. године). Вредност предмета спора износи 81.292,10 динара, који износ одговара противвредности од 691,38 евра, рачунато по средњем курсу Народне банке Србије на дан преиначења тужбе (29.10.2020. године).

Имајући у виду да вредност предмета спора побијаног дела не прелази прописани ревизијски цензус, при чему тужени не предлаже одлучивање о ревизији у смислу члана 404. Закона о парничном поступку, то Врховни касациони суд налази да ревизија није дозвољена.

Приликом доношења одлуке о изјављеној ревизији нису узети у обзир наводи из допуне ревизије из разлога што је иста суду достављена по истеку рока за подношење ревизије.

Из наведених разлога, на основу члана 413. Закона о парничном поступку, одлучено је као у изреци овог решења.

**Председник већа – судија
Бранко Станић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић